

roep van een Bonte Strandloper, *Calidris alpina*, in prachtkleed. De vogel vloog daarbij steeds vrij laag om mij heen. Onder het verder lopen raakte ik de vogel ineens kwijt. Op 29 juni, bij een volgend bezoek aan dezelfde zandvlakte, ontdekte ik, gespitst op zijn aanwezigheid, op ca. 100 m afstand van de plek van 24 juni wederom een Bonte Strandloper in prachtkleed op korte afstand voor mij, staartwippend op een kleine verhevenheid in het zandterrein. Bij mijn nadering vloog de vogel op en bleef alarmerend om mij heen vliegen. Ook ditmaal verloor ik hem bij het verdergaan uit het oog, mede ten gevolge van de vele door elkaar vliegende en alarmerende Kleine Plevieren. en Strandplevieren.

Gezien de bovenstaande waarnemingen lijkt een broedgeval van de Bonte Strandloper op deze zandvlakte waarschijnlijk. Daar de vogel op 29 juni op geringe afstand van de plek van 24 juni werd waargenomen, en bij bezoeken op 3 en 9 juli geen Bont Strandloper meer werd gezien, lijkt het aannemelijk dat op beide waarnemingsdata in juni de vogel reeds jongen had.

Adres: De Morinel 54, Dronten.

WAARNEMING VAN DRIE BALKAN GELE KWIKSTAARTEN *MOTACILLA FLAVA FELDEGG* BIJ SAS VAN GENT (Z.VL.)

Observation of three black-headed Wagtails *Motacilla flava feldegg* near
Sas van Gent (Z.VL.)

J. J. VAN DEN STEEN

Op zaterdag 8 mei 1971 rond 8.30 uur betrad de auteur, in gezelschap van de heer J. Verloove, leraar biologie, het kreekweidestrand van de Canisvlietse kreek nabij Sas van Gent in Zeeuws-Vlaanderen. Het was nagenoeg windstil (windkracht 1 uit Zuid-Oost), zonneschijn en een temperatuur van 20° later oplopend tot 24°.

Voormeld kreekweidestrand (blauwgrasland) las er drassig bij (het had van 4 tot 8 uur met tussenpozen gemotregend, waarna de zon doorbrak). Er liep op ongeveer 30 meter een vijftal koeien op de weide, die op het ogenblik dat we de weide betraden, naar ons toekwamen. Bij dit vee liep een viertal kwikstaarten die we beiden, elk met kijker 7×50 , bekeken. Wij stelden onmiddellijk vast, dat het hier niet om de vrij algemeen voorkomende Gele Kwikstaart *M. f. flava* ging. Naarmate het vee naderde kwamen ook de kwikstaarten roepend dichterbij en toen het vee nagenoeg naast ons stond waren de vogels op ± 12 meter van ons af. Ze waren niet schuw. Wij stonden doodstil met onze kijkers — zon in de rug — de vier vogels te observeren. De volgende kenmerken sprongen bij drie der vogels onmiddellijk in het oog: mooie zwarte kopkap (het zwart is te vergelijken met de kleur van de kop van de meerkoet in broedkleed — fluweelzwart), welke tot onder het oog en tot vrij ver achter in de nek reikte, en zeer mooie intensief gele onderzijde, borst, keel en kin, welke onmiddellijk aan het zwart van de kopkap aan-

sloot. Geen oogstreep en geen spoor van enig wit aan de kop. Op de borst-flanken waren enkele vlekjes te zien, die een geel-groen-bruine kleur hadden.

Wij hebben de vier vogels ongeveer twintig minuten bekeken. Ze waren bijzonder levendig en het geluid leek ietsje scherper dan onze Gele Kwikstaart *M. f. flava*. De vogels bleven in los verband bij elkaar ook in vlucht. De vierde vogel (een ♀) was niet te onderscheiden van onze Gele Kwikstaart *M. f. flava*, alhoewel onmiddellijke vergelijking met deze niet mogelijk was, daar er geen in de buurt was.

Het stond voor ons vast, dat we hier de Balkan Gele Kwikstaart *Motacilla flava feldegg* hadden waargenomen. Alhoewel ik deze vogel reeds kende van kleurenfoto's bevestigde, onze latere opzoekingen in de literatuur op alle punten deze determinatie.

C.N.A.: bevestigde waarneming.

Adres: Penitentenstraat 10, Gent, België.

OÖLOGISCHE EN NIDOLOGISCHE MEDEDELINGEN IN 1972 (EN EERDER)

W. Ph. J. HELLEBREKERS

Laag geplaatste nestingang van de Grote Bonte Specht *Dendrocopos major*.

Gedurende het broedseizoen van 1969 vond de heer J. H. de Baas op het landgoed „Houdringe” te De Bilt een bewoond nest van een Grote Bonte Specht in een tweestammige, oude, zich in slechte staat bevindende beuk; de hoogte van de nestingang ten opzichte van het maaiveld bedroeg 120 cm, hetgeen vrij laag genoemd kan worden. Het „Handbook of British Birds”, Vol. II: 285 (editie 1943) geeft op: „... nestingang zelden lager dan 10 of 12 feet”, voorts „... gewoonlijk belangrijk hoger...”. Een treffende vergelijking geeft D. Blume („Die Neue Brehm Bücherei”, 1968). „De gemiddelde hoogte van de spechtenwoningen in een bosgebied is afhankelijk van de leeftijd en kwaliteit van de bomen. In eiken- en beukenopstanden van goede kwaliteit zijn de gaten in het algemeen tamelijk hoog, bij slechte kwaliteit lager, meestal beneden 4 m. In zieke stammen (b.v. bij fijnsparren, trilpopulieren, beuken en vogelkers) vindt men nestgaten van Grote Bonte Spechten, die zich slechts 30—80 cm boven de aardbodem bevinden (vgl. Schmidt 1962, Pürro 1965).

De nestingang was eliptisch van vorm en had een afmeting van $5\frac{1}{2}$ cm (verticaal) $\times$ $4\frac{1}{2}$ cm (horizontaal). Met zekerheid kon worden vastgesteld, dat twee pulli het nest hebben verlaten; op 15 juni 1969 was het nest leeg.

De stam, ter hoogte van de nestingang had een doorsnede van ongeveer 30 cm. In 1970 en 1971 is deze nestholte niet bewoond geweest.

Het macro-biotop bestond uit een opgaand gemengd bos, waarvan de